

Magdalena Tkáč

Tanec s makmi

Jednoduchá sukňa malého dievčatka,
ukrytého v červených makoch,
sa krútila závratnou rýchlosťou.

Ako život sám...

Najprv jemne, pomaly, potichu.

Ako vánok sa život pohráva s červenou sukňou v nás.

Neobzerá sa späť.

Krvavé stopy lupeňov makových po sebe
necháva v každom jednom z nás.

Ani sa nenazdáš,

tiež tam ležiš.

Život však nie je len o pádoch lupeňov.

Je to o tanci v tom neposednom vetre.

O tanci ktorý Ťa teraz ničí,

ale posilní Ťa to,

pokiaľ nepadneš do prachu zabudnutia

spolu s lupienkami maku.

Točí sa mi sukňa.

Červená od bolesti vetra.

Pomaly sa so mnou pohráva a ja sa nebránim...

Ostávam, tancujem...

Magdalena Tkáčová,

Tanec s mesiacom

Snažím sa zamestnať v mysli a vedieť správne pochopiť...

Ale dnes si na chvíľu oddýchnem;

Dnes sa snažím tancovať s mesiacom,

ktorý má ruky na mojom páse.

Tak len žiadne smutné piesne!

Už nie!

Nemôžem byť sama,

nejde to!

Mesiac ma už celú zviera v objatí. Samotu už nezvládam!

Dost' smútku!

Dost' žiaľu!

Ži naplno.

Aj keď sem tam myšlienka zablúdi, ale nemôžem sa jej oddávať.

Lebo dnes večer tancujem a nie sama!

Nikdy nie som sama...